Razboiul Goma

Celebrul scriitor si disident Paul Goma ne-a trimis, in exclusivitate, spre publicare un text al sau, care deja a constituit subiect de polemica aprinsa in ZIUA intre Gabriel Andreescu si Radu Portocala. Paul Goma ne-a scris, in stilu-i unic, sa consideram tiparirea textului "Sa invatam de la evrei.?" "ca un drept-de raspuns (de-a-ndoaselea)". De altfel, in editorialul sau din pagina 6, Gabriel Andreescu revine asupra subiectului cu episodul trei al polemicii. Prestigiul autorului de mare disident si scriitor ne-a convins sa publicam integral textul, care in mod cert va declansa un adevarat razboi mediatic. ZIUA precizeaza ca nu isi asuma responsabilitatea pentru continutul materialului. (R.C.P.)

SA INVATAM DE LA EVREI.?

Rasunetul planetar al comemorarii, in acest inceput de
an 2005, a deschiderii lagarului mortii de la Auschwitz (a gasirii, a datului-peste - de catre Armata Rosie, care trecea si ea pe-acolo – si nu a
"liberarii", cum se spune-scrie) ne umple - pentru a
cata oara? - de admiratie: iata, dupa atata amar de
timp rezultatul ne-uitarii; iata fructul memoriei intretinuta cu tenacitate, cu sacrificii; iata biruinta unei comunitati martirizate de nazism - vreme
de doisprezece ani - asupra amneziei.

Admiratie – si gelozie:

Noi, ne-evreii, supliciati de comunism peste jumatate
de secol nu am fost capabili de "asa ceva". Adevarat,
din 1940 pana in 1989 fusesem supusi operatiei de
des-creierare, de extirpare a memoriei, de inlocuire a
ei cu talas: "istoria URSS", "Curs scurt.", "istoria
RPR", "Tezele.", "limba maldavineasci" si atatea si

atatea sintagme, cuvinte goale, nu doar false, ci
ofensante la adresa adevarului istoric si la onoarea
natiunilor noastre nerusesti. Noi, romanii, am mostenit, am produs putine "hartii" si nu am facut
efortul de a consemna
intamplarile-ce-ni-s-au-intamplat, pentru a lasa urmasilor, urme. Daca adaugam la tarele genetice si
inapetenta, incapacitatea de a realiza – si de a practica - cronologia, ne-am autoportretizat fidel.

"Sa fie buna imitatia raului?"

Privindu-i, admirindu-i pe evrei, mi-am spus ca - de
ce nu? – a venit momentul sa facem ca ei, sa copiem
pana si actiunile lor ne-morale (ne-crestinesti), ca
de pilda minciuna-etnica; ca de pilda in ne-uitarea
raului ce ni s-a facut si razbunarea (nu "un", ci "doi
ochi pentru un ochi").

Oare? Sa fie buna imitatia raului?

Din 1990, cand s-au (intre)deschis arhivele comuniste,
la cea mai neinsemnata tentativa a victimelor bolsevismului de a depune marturie despre calvarul
lor, calaii nostri, speriati de un Nürnberg II, tipa,
temindu-se de dreapta razbunare:

"Fara violenta!" Si: "S-a inceput vanatoarea de vrajitoare!",

Despre calai

Vasazica asa: dupa decenii de teroare oarba, salbatica, cei care ne terorizasera, ne umilisera, ne
jefuisera, ne lasasera fara parinti, fara casa, fara
scoala - fara tara (dar nu fredonau ei in coltul gurii
Imnul RPR, pe muzica lui M. Socor, pe versurile lui A.
Toma, modificate: "Azi tara ta e casa mea"?). Ei,
teroristii, vanatorii de oameni nevinovati cei care
arestasera, torturasera, reeducasera-ca-la-Pitesti,
asasinasera fara tresarire, fara teama ca vor da

vreodata seama - in momentul in care s-a intrezarit
perspectiva unei, in sfarsit!, justitii, au cerut, guitind (ca Buzura, in ianuarie 1990). sa nu care
cumva sa se exercite vreo violenta asupra lor! "Fara
violenta!" implorau-somau, pentru ca ei, calaii nostri
personali si bestiali nu suporta violenta!; ei, auxiliarii ocupantului sovietic, cei care, mult mai
putin din fanatism ideologic
marxist-stalinist-trotskist, din rasism-bolsevic, din
antiromanism feroce (care exista, exista!, mai ales la
unguri, iar cand ungurul era si evreu, sa ne pazeasca
Dumnezeu! – si nu ne-a pazit), mai degraba pentru
pentru a zmulge-pastra avantaje materiale, se dovedisera a fi executanti, nu doar orbi, ci cu mult
spirit de initiativa - de prin 1990 zbiara ca din gura
de sarpe, acuzind (de sa se auda la Strasbourg, la
Washington, la Tel Aviv) ca in Romania "traditional

antisemita" se incalca drepturile omului! Asadar: ei,
victime ale nazistilor 12 ani (1933-1945), de saizeci
de ani tot vaneaza nazisti, insa victimele comunistilor - din 1917 rusii, noi din 1940 – nu avem
voie sa-i acuzam pe tortionarii comunisto-sovietisti
pentru crimele lor – fiindca, draga-doamne astfel ne
dedam "Vanatorii de vrajitoare!"

Or, dupa Ukazul impus de ei, cel care este violent cu
violentii, care vaneaza vrajitoare este. fascist! Antisemit!! Tuberculos!!!

Ar fi comic - daca nu ar fi tragic:

Din exact 28 iunie 1940, in Basarabia si in Bucovina
de Nord ocupate prin violenta, apoi din 23 august 1944
in Romania intreaga ocupata de Armata Rosie, ei,
komisarii veniti pe tancurile sovietice aplicasera cu
seninatate (si cu sudoare, sange din partea noastra)
vanatoarea-de-vrajitoare numita: "lupta de clasa" (si

de-rasa, dar aceea nedeclarata - insa aplicata). Nevinovati cu zecile de milioane din comunitatile
europene ocupate de sovietici si comunizate, in primul
rand poloneza, au fost "lichidati", nu pentru vreun
act potrivnic ideologic, ci pentru. potentialitate:
"Ar putea, la un moment dat, sa.": (in realitate programul bolsevic urmarea distrugerea elitelor
nationale). Decenii lungi, nu doar capii familiilor,
ci toti membrii au fost, fie arestati, atatia dintre
ei asasinati, fie "doar" alungati din case, din scoli,
din spitale, declasati social, penalizati material.

"De ce am ierta gresitilor nostri?"

Si iata-i pe calaii nostri, indignati pana in pragul
apoplexiei, tot pe noi, victime, acuzindu-ne ca ne
dedam la vanatoare de vrajitoare!

De ce nu i-am imita si in asta, zicind si noi cum zisesera ei:

"De ce nu ne-am deda.?". la vanatoare de bolsevici?

De ce am ramane, in continuare, robi ai moralei
crestine, de ce am trece peste ofense, nedreptati,
agresiuni? De ce am ierta gresitilor nostri? – bietii
de ei, cei care obosisera tot chinuindu-ne, tot "reprezentindu-ne"?

Aceia care huzurisera decenii pe spinarea noastra,
traind porceste-boereste (nu proletareste) din sudoarea si din sangele nostru, al infometatilor, al
zdrentarosilor, al exclusilor in/din propria-ne tara?
- ei, acum, la scadenta, se mira-indigneaza foarte ca
nu mai suntem aceleasi oi duse la abator fara macar a
behaì?

Motiv de discordie

In revista 22, din 28 ian.-14 febr. 2005, Andrei Oisteanu comite inca un lung editorial-diatriba.
Citez:

"Ziua de 27 ianuarie a devenit Ziua Internationala a Holocaustului. (.) zi cu o semnificatie deosebita inclusiv pentru Romania. In perioada 16 mai-3 iunie 1944, din Transilvania de Nord, aflata atunci sub ocupatie maghiara, au fost deportati la Auschwitz circa 150.000 de evrei. Dintre acestia, 130.000 au fost exterminati acolo."

Noutate! Pana mai ieri si pe aceia "ii asasinasera fascistii antonescieni", potrivit decretului Rosen-Wiesel de la Memorialul Coral.

Mai departe A. Oisteanu da note - bune - lui Basescu:

"(.) pe 18 ianuarie (.) presedintele a spus: "Saptamana viitoare voi participa la ceremoniile comemorative de la Auschwitz. (.) voi fi intransigent cu orice fel de manifestare extremista, xenofoba sau antisemita (.) nu voi tolera ca Romania sa mai fie

asociata cu gesturi de aceasta natura"" A. Oisteanu
rezuma rapid-anticipativ: "Sper sa fie un semnal
pozitiv pentru autoritatile romanesti, care au obligatia de a veghea la respectarea legii. Pentru ca
si in aceasta privinta, Romania este sub zodia formelor fara fond. Sloganul Romaniei in tranzitie
pare sa fi devenit "Avem legi, dar nu le aplicam". (.)
ma refer la modul in care nu se aplica prevederile
Ordonantei de urgenta 31/2002, privind "interzicerea
organizatiilor si simbolurilor cu caracter fascist,
rasist sau xenofob si a promovarii cultului persoanelor vinovate de savarsirea unor infractiuni
contra pacii si omenirii". Potrivit ordonantei, astfel
de manifestari se sanctioneaza penal. La art. 6, de
pilda, se prevede pedeapsa cu inchisoare pentru
"contestarea sau negarea in public a Holocaustului ori

a efectelor acestuia". (.) cred ca, intr-un stat de
drept, legea trebuie aplicata"(.). "Nu iau acum in
discutie inscrisurile anonime, cu autori greu de
identificat: sloganuri graffiti de tip "MOARTE
TIGANILOR" (.) sau "ANTONESCU – EROU
NATIONAL" (.) sau
"ACHTUNG JUDEN!" (.). Totusi, faptul ca nu se iau
masuri imediate de stergere a unor astfel de
inscriptii este si el simptomatic in ceea ce priveste
nerespectarea legii. Vreau sa ma refer anume la unele
manifestari cu autori cunoscuti, fata de care
autoritatile ar trebui sa se autosesizeze:

"Un caz insolit este cartea lui Paul Goma, Saptamana
rosie sau Basarabia si evreii (Editura Vremea XXI,
Bucuresti, 2004), care iese practic din orice
tipologie. Goma nu se multumeste sa fie, ca altii,
negationist. El admite Holocaustul din Romania, dar il
motiveaza, il justifica. O teorie atat de aberanta
incat nici macar nu este pedepsita de lege".

(sublinierea imi apartine, P.G.).

Pe contraatac

Subtilitate de stalp de telegraf. Ii cunosc gandirea
de calti (daca nu cumva o simuleaza) de pe cand, in
volumul Imaginea evreului in cultura romana, imi
reprosa ca il amendasem pe Lucian Pintilie pentru
minciuna potrivit careia, in timpul razboiului,
genialul vazuse, in Bucuresti, evrei purtind stea
galbena - insa lasase balta argumentatia si trecuse la
alte celea. Nici de asta data nu-i voi face onoarea de
a polemiza cu el, cu atat mai putin de a-i re-explica,
la tabla, ceea ce explicasem indelung, indelat in
Saptamana Rosie.

"Prin orasele patriei", isi continua pionierul-patriei
contributia:

"(.) sunt bulevarde si strazi care poarta numele

maresalului Ion Antonescu. Magdalena Boiangiu mi-a
spus recent ca, pentru a ajunge de la hotel la teatrul
din Tg. Mures, facea un ocol pentru a nu merge pe
Bulevardul Maresal Ion Antonescu. Pe acest bulevard,
in fata garnizoanei se afla un soclu care asteapta
bustul maresalului".

Biata M. Boiangiu, ce calvar traise: fusese obligata
la un ocol peste puteri, data fiind varsta-i inaintata
(65 ani), ca sa nu dea nas in nas cu un
soclu-fara-statuie!; in urma cu 45 de ani nu ocolea
soclul-cu-tot-cu-statuia-lui-Stalin (din gura parcului
cu acelasi nume), ba, cu dragoste-netarmurita, cu
vesnica-recunostinta se fotografia dinainte-i:

"La randul ei, Smaranda Enache mi s-a plans ca a trait
o situatie extrem de penibila, atunci cand a fost
nevoita sa mearga pe Bulevardul Ion Antonescu pentru a

ajunge la monumentul ridicat in memoria victimelor
Holocaustului din Tg. Mures".

Lumea intreaga a deplorat tragedia plangacioasei S.
Enache. "Inainte", cand mergea pe, de pilda, "Victoria
Socialismului", ca secretar de partid si emerita adunatoare de cotizatii (ca si Zoia Petre), nu era
"nevoita" sa calce victoria socialismului in picioarele-i personale: "pe timpul Odiosului" era
mandra de al sau (de)mers.

"In astfel de cazuri, vina apartine autoritatilor din
administratia locala.(.) In unele locuri din spatiul
public continua sa existe monumente reprezentandu-l pe
Ion Antonescu. E vorba, de pilda, de bustul de langa
biserica Sf. Constantin si Elena, din Piata Muncii,
ctitorita de maresal la inceputul anilor '40 (.) Dupa
aparitia Ordonantei 31/2002 (.) bustul maresalului a

fost acoperit cu un "sarcofag" de tabla (modelul
CernobIl). (.). Deputatul Aurel Vainer, reprezentantul
in Parlament al comunitatii evreiesti, a inaintat un
protest oficial Primariei Sectorului 3, Primariei
Capitalei si Parchetului General. Un protest similar a
fost depus si de Centrul de Monitorizare si Combatere
a Antisemitismului in Romania. (.)"In concluzie, vreau
sa spun ca vizitele mediatizate ale inaltilor demnitari la locuri de comemorare a victimelor
Holocaustului (cum este Auschwitz-ul) sunt bine
venite, avand o puternica incarcatura simbolica. Dar
daca nu sunt dublate acasa de masuri practice, de
ecologie morala si legala (s.m. P.G.) ele risca sa
ramana simple gesturi de fatada".

Aici sfarseste lunga, plicticoasa, enervanta, obraznica "demas-care" oisteanica. Asadar, autorul
denuntului la gazeta de perete 22, le reaminteste

romanilor ce e just, ce e nejust din punctul de vedere
al lui si al tovarasilor sai; ii ameninta, le re-explica ce au voie sa faca in viitor, ce le este
strict interzis, altfel le taie capul Tesu de la Munca, cel cu "Ordonanta, Ordonanta!"

Cum se fabrica antisemitismul

Ce-o fi vrind individul? Ce urmareste cand scrie ceea
ce scrie? - se va intreba cititorul revistei 22. Daca
l-a citit pe Norman G. Finkelstein (autor al studiului
Industria Holocaustului), isi va raspunde:

"Ce sa faca: provoaca - fiindca asa se fabrica antisemitismul, antisemitii, antiisraelienii, antisionistii: dind din falca aiurea, fara contenire,
acuzind la intamplare, calomniind, mintind-mintind-mintind - el si cei din echipa lui:
Shafir, Volovici, Ancel, Braham, Al. Florian, R. Ioanid, Dan Pavel, M.D. Gheorghiu, Laszlo, Isaac
Chiva, Carol Iancu, Moscovici, Paruit, Ed. Reichman,
Laignel-Lavastine, Lilly Marcou - sub conducerea

inteleapta a lui Wiesel".

De ce nu i-am imita prin evrei si in asta: alcatuirea
de liste, fise, dosare? - intrebare retorica. Incepind
cu chiar paraciosul de serviciu:

Andrei Oisteanu este nepotul lui Leon(te) Oigenstein-Rautu, fiul Bellei Iosovici si al lui Mihail Oisteanu-Oigenstein-Rautu (vezi Dictionarul lui
Florin Manolescu, vezi pe internet, la "Galateia",
"Kadis pentru Misa" de V. Oisteanu). Nici el, nici
verisoara sa Anca Rautu nu s-au manifestat inainte de
decembrie 1989 ca opozanti ai comunismului instaurat
in Romania. Nici ca "disidenti". Dupa "revolutie" nu
am citit vreo declaratie de dezaprobare a crimelor
bolsevice, in general, nici in special de asumare a
grelelor pacate ale familiei, ale comunitatii lor de
evrei basarabeni in slujba rusilor ocupanti.

Daca mi se va atrage atentia: copiii nu sunt vinovati

de faptele parintilor, voi atrage la randu-mi atentia
ca acesta este un precept crestin. Or era vorba sa-i
imit si in asta pe evrei. Deci nu-uit – ca:

a). Incepind din 28 iunie 1940, in Basarabia si in
Bucovina de Nord iar dupa 23 august 1944 in intreaga
Romanie ei au fost cei care in virtutea "luptei de
clasa", i-au persecutat, torturat, ucis nu doar pe
"dusmanii clasei", ci si pe membrii familiilor lor
pana la a saptea spita, alungindu-i din case, din
slujbe, din scoli, din universitati, infometindu-i,
declasindu-i profesional, impunindu-le domiciliu
obligatoriu. In acest timp fiii-fiicele tovarasilor
de-alte-nationalitati (Valter Roman, Rautu, Borila,
Sencovici, Apostol.) studiau, nu doar "in Uniune" (ca
Iosif Sava, Janina si Ion Ianosi, Andrei Baleanu, T.G.
Maiorescu), dar in putredul Occident! In care caz, ce

fel de reciprocitate ni se pretinde noua, "vanatorilor
de vrajitoare"?;

b). Decurgind din punctul precedent - admitem: copiii
nu stiau ce fac parintii (ca toti banditii, "batranii"
nu povesteau acasa ce activitate depuneau la "minister", la "cazarma"), insa intelegeau macar ca au
scoli speciale ("Petru Groza" din Bucuresti); ca frecventeaza clinici, magazine-magazii speciale; unii
dintre ei erau adusi la scoala cu masina de la "ministerul tatei"; vara mergeau in tabere de pionieri
la Artek, "in Uniune", la Predeal, in vilele gospodariei de partid. Copiii – nevinovati - ai marilor nedemni-demnitari comunisti vor fi intalnit pe
strada alti copii: vor fi constatat ca "ceilalti" sunt
prost imbracati, prost hraniti, frecventeaza alte
scoli, nu au reviste straine, carti, placi cu ultimele
slagare capitaliste, nici biciclete, patine, mingi,
treninguri - vorbesc de perioada dintre 1948 si 1965.

Chiar daca parintii nu le spuneau adevarul, intrebarile ii vor fi framantat pe copiii, pe adolescentii curiosi-generosi. Ei: care a fost adevarul-dedus-din-intrebarile-varstei la Andrei
Oisteanu? Nu a razbatut inainte de decembrie 1989;
nici dupa; nici un semn ca ar fi inteles ceva-ceva si
ca a admis: facea parte din tagma profitorilor, a
asupritorilor, a terorizatorilor Romaniei - in numele
U.R.S.S.;

c). In chestiunea asumarii mostenirii comunitatii
sale: in octombrie 1998 am publicat in Cotidianul
textul "Un protestatar de elita" (vezi si Jurnal de
apocrif, Dacia, pag. 403). Era o replica la "Protest"-ul semnat in Romania literara de Alex.
Stefanescu. Acesta il atacase pe Norman Manea care
afirmase: Romanii "ezita sa-si recunoasca propria
contributie la Holocaust". Indignatul stefanesc,

recent taranoist de-al lui Diaconescu, perorase: "ca
membru al societatii romanesti de azi, refuz sa-mi
recunosc vreo contributie la fapte savarsite inainte
ca eu sa ma nasc" (subl. mea). Se vede ca argumentatia
mea (la indemana ultimului alfabetizat), anume:
"fiecare membru al fiecarei comunitati sa-si asume
faptele bune – si faptele rele – ale inaintasilor" -
fusese convingatoare, din moment ce primisem
telefoane, scrisori de aprobare din partea prietenilor
mei de atunci Shafir, S. Damian, Paul Schuster,
Tismaneanu.

Or A. Oisteanu pastreaza o tacere asurzitoare in
legatura cu mostenirea criminala apasind si pe umerii
sai - insa asta nu-l impiedeca de a denunta "o teorie
atat de aberanta, incat nici macar nu este pedepsita

de lege" a lui Paul Goma in eseul Saptamana Rosie.
Care sa fie acea "teorie" - nepedepsita de lege?
Iat-o:

"admite Holocaustul in Romania, dar il motiveaza, il
justifica" (subl. mea, P.G.)

Afirmatie aiurea, iresponsabila; acuzatie infantila,
de fiinta neevoluata. Acestea sunt apucaturi nedemne
de un intelectual, mai ales cand pretinde a face parte
din Poporul care ne-a dat Cartea: ignora textele pe
care le ataca (obisnuit a avea de a face cu ne-evreii
timorati, neindraznind sa contrazica un evreu, necum
sa-i dovedeasca necinstea), nu da citate, rezuma
fantezist-abuziv. Nu ma voi angaja in dialog cu acest
cunoscut monologator prin educatie, prin structura,
ne-cititor de profesie (ca si tovarasii sai de saiba:

R. Ioanid, Shafir, Al. Florian, Laszlo, G. Andreescu,
Dan Pavel), nici nu-l voi ruga frumos sa binevoiasca a
citi, in sfarsit, textul meu, pentru a accepta evidenta: nu am justificat nicairi, nicicand, Holocaustul - ci, rezemindu-ma pe documente, am
incercat - incerc in continuare - sa-l explic. Incepind prin a re-pune cronologia la locul ei: dreapta, cursiva, succesiva, nu rasturnata, in scopul
mizerabil de a prezenta efectele drept cauze, dupa
modelul Cartii Negre a lui Ehrenburg si Grossmann;
continuind prin a-i arata pe turnatori cu degetul meu
de turnator al turnatorilor si rostind urmatoarele
adevaruri - dovedibile:

O functie criminala

"A. Oisteanu, indarjit vanatori de antisemiti, nu a
vorbit-scris despre faptele rele ale parintilor sai,
in Basarabia si in Bucovina de Nord, dupa 28 iunie

1940. Cu ce s-a ocupat, atunci-acolo, de-o pilda, Misa
Oigenstein, tatal sau? Dar unchiul Dan (Leonea stim:
era la Moscova, cu Tismaneanu, cu Pauker)? Dar Bella
Iosovici - care va deveni mama sa? Dar Roller? Dar
Perahim? Dar Sorin Toma? Ce au facut acesti comunisti,
in teritoriile romanesti ocupate de dusman, atat de
nemarturisit, de condamnabil (doar in un an!), incat
au ascuns-ascund cu indarjire adevarul? Pana si Gr.
Vindeleanu, om onest in marturie isi opreste
onestitatea la data de 6 iulie 1940 - mai incolo: pata
alba (pe care am dreptul de a o colora in rosu,
culoarea sangelui celor din neamul meu, vorbitori ai
limbii mamei mele). Cat despre Sorin Toma el sare cu
"amintirile" sale de la "Galati-iunie 1940", tocmai la
"Zaporojie-august 1941"! - din aceeasi grija de a nega
si cronologia si geografia, deci de a ascunde adevarul

despre cele peste 12 luni de ocupatie sovietica in
care mai ales evreii romani au exercitat functia
criminala de komisari bolsevici. Daca A. Oisteanu va
raspunde ca el – si cei de varsta lui - refuza sa-si
asume fapte savarsite inainte ca el/ei sa se nasca, il
voi trimite unde i-i locul – mai intai langa creatura
semnind: Alex Stefanescu".

Ne-cititorii mei: A. Oisteanu, R. Ioanid, Shafir, A.
Cornea, Laszlo, Al. Florian, Dan Pavel ma acuza
orbeste-prosteste de "negationism", de "antisemitism",
de "justificare a Holocaustului". Sunt niste abuznici
(de la abuz), mincinosi-calomniatori fiindca
bibliografia pe care ma reazem provine si din surse
evreiesti, chiar sioniste militante (M. Carp). Ei insa
nu produc citate din textele mele - ca sa nu produca
dovada necinstei lor.

Un exemplu printre altele: ei vorbesc despre "masacrarea, de catre romani, aproape in totalitate a
intelectualilor evrei din Basarabia si din Bucovina,
dupa 22 iunie 1941". Sa consultam volumul in limba
rusa Evrei Moldovi, realizat sub conducerea lui S.
Spitalnik (Chisinau, 2002) cu girul Bibliotecii municipale "B.P. Hasdeu", a Bibliotecii evreiesti "L.
Manger" si a Joint-ului. Este un catalog al intelectualilor evrei din "Moldova, in Joint secolul
XX" (ar trebui sa se inteleaga, "din R.S.S. Moldoveneasca", in realitate aria geografica fiind
mult mai intinsa: pe langa Basarabia si Bucovina de
Nord, provincii romanesti, cuprinde o parte din
Galitia, din Ucraina: zonele Tiraspol, Balta, Odessa.
Totodata au fost inclusi evrei nativi din alte provincii romanesti si rusesti, traitori la un moment
dat in "Moldova".

Lista victimelor

M-am oprit la cei 251 scriitori, arhitecti, plasticieni, muzicieni repertoriati. Dintre acestia au
murit in "lagare din Transnistria" - deci sub administratie-responsabilitate romaneasca - urmatorii:

1. Goldenberg Mordehai, in 1941; 2. Trahtenberg Iosif
- in 1941 (la Kamenetk-Podolsk - deci sub administratie germana); 3. Vainstein Israil - in 1942;
4. Breitman Motl: internat de catre romani in lagar,
din fericire a supravietuit; 5. Aroni Samuel, inginer
constructor, internat de romani in ghetoul din Chisinau. A supravietuit; 6. Brazer Abram, sculptor,
grafician - decedat in 1942 in ghetoul din Minsk
(administratie germana); 7. Sinitza Zinovie, pictor,
in 1940 internat de catre romani in ghetto; 8. Tkaci
Efim - instrumentist, pedagog: internat in gheto de
catre romani, in Transnistria – a supravietuit; 9.
Schildkret Moritz, violoncelist - la 78 ani a fost

internat de catre romani in gheto, unde a si murit in
1941.

Administratia romaneasca are pe constiinta internarea
a 7 oameni de cultura evrei si moartea a 5 dintre ei -
chiar si unul singur ar fi fost prea-mult.

N.B: cu exceptiile indicate, intelectualii evrei din
"Moldova" s-au/au fost evacuati, in iunie-iulie 1941,
in interiorul Rusiei.

Fata cu obraznicile, acuzatiile, calomniile, actele
de xenofobie (antiromanismul), de rasism ("numai
evreii au suferit, numai ei au dreptul sa vorbeasca
despre Holocaust"), nu mai acceptam diktatul, cu capul
plecat, cu gura inchisa. Si noi, ne-evreii am suferit,
si noi avem dreptul de a ne apara suferinta si onoarea
de victime.

S-au mai semnalat tentative de a intenta procesul

comunismului, de a iesi la rampa, de a cere sa fie
recunoscute si suferintele pricinuite de teroarea
comunista insa au fost pe loc neutralizate, bruiate,
acoperite de harmalaia bine orchestrata a
holocaustologilori sustinatori ai tezei ridicole,
false, inumane - a unicitatii genocidului a carui
victime au fost ei, numai ei. Aceste detestabile
manevre au tulburat prin diversiuni, au sabotat, chiar
interzis cererea noastra legitima de anulare a
Pactului Hitler-Stalin din 23 august 1939 si a celui
de la Yalta din 6 februarie 1945.

Sa nu ne (mai) lasam intimidati, sa nu mai acceptam
eternul rol de acuzat: Noi am recunoscut, am regretat
sincer faptele-rele ale unor romani si ale statului
roman - victime: in primul rand evreii si tiganii, iar
vinovatii romani de crime impotriva omenirii au fost
inca de acum 50 ani judecati si condamnati - unii
executati. Sa nu ne mai lasam coplesiti de insulte, de

calomnii, acoperiti de scuipati, nici ingropati de vii
in "bilanturi" fanteziste si unilaterale. Sa ne cerem,
sa impunem dreptul inalienabil la adevarul despre
jumatatea de secol de ocupatie sovietica si de teroare
comunista! Si noi, ne-evreii am suferit, insa pana
acum nu am putut deschide gura fara a fi tratati de
"fascisti", de "antisemiti" - ultima gaselnita fiind:
"negationisti" (ai Holocaustului).

Ordonanta perfectibila

Fiindca echipa de zgomote a holocaustologilor
improscind minciuni, insulte la adresa romanilor, cere
mereu, mereu, cu stropi, cu spume la gura, respectarea
intocmai a "Ordonantei de urgenta nr. 31/2002 privind
interzicerea organizatiilor si simbolurilor cu caracter fascist, rasist sau xenofob si a promovarii
cultului persoanelor vinovate de savarsirea unor

infractiuni contra pacii si omenirii" (am citat fidel
din denuntul semnat de Andrei Oisteanu), sa cerem, nu
eliminarea din text a termenului "fascist" (dealtfel
violent inexact), ci introducerea, dupa "fascist", a:
"si comunist".

Nu mai mult - dar nici mai putin.

Incolo textul Ordonantei este perfect: si noi, ne-evreii am suferit in timpul teroarei comuniste, de
rasism (nefiind nici rusi, nici unguri, nici "de alte
nationalitati"), de xenofobie (ni se nega, ni se insulta, ni se interzicea apartenenta la natiunea
romana, ni se impuneau termeni parazitari ca "socialist" pe langa: republica, cetatean, cultura,
caracter national, limba ("moldoveneasca").

Agitatii holocaustologi: A. Oisteanu, Shafir, R. Ioanid, Braham, Ancel, Wiesel - au, nu doar si alta
cetatenie, dar si o alta patrie-de inima: Israelul.

Recomandari

Ce-ar fi sa-i imitam si in asta: strainii – sau inca-cetatenii-romani - care insulta, calomniaza
Romania ca unitate nationala, pe romani, ca bastinasi,
sa fie invitati a nu mai pune piciorul pe pamantul
nostru si sa fie urmariti penal prin instantele nationale;

- sa nu mai fie permisa dubla-cetatenie pentru calaii
romanilor sub comunisti, deveniti calomniatori ai
Romaniei si ai romanilor; sa nu li se permita intrarea
in tara noastra - cea "traditional antisemita";

- sa nu mai fie acceptata re-instalarea in tara noastra - unde "antisemitismul are radacini adanci in
istoria politica si culturala" - citat din calomniatorul-sef Wiesel - a fostilor cetateni romani,
vinovati de colaborare cu ocupantul sovietic - intai
in vreme de razboi, apoi de ocupatie straina - si
care, ca cetateni ai altor state, au calomniat constant Romania si pe romani;

- sa nu mai tacem - ca si cum noi am fi vinovatii! -
numele si faptele criminale ale acelor evrei in slujba
sovieticilor; sa fie trecuti prin fata unui tribunal
moral ("ecologic", vorba Oisteanului), chiar si postum
– toti cei care au facut rau Romaniei si romanilor sub
ocupatie sovietica, precum si toti securistii evrei
care, dupa ce au facut tot raul posibil in nefericita
noastra tara, s-au prelins in USA, in Franta, in Germania, in Israel;

Suntem intru totul de acord cu prevederile Ordonantei
de urgenta 31/2002 privind "interzicerea organizatiilor si simbolurilor cu caracter fascist si
comunist* - asadar:

- sa nu mai fie tolerate grupurile, asociatiile, periodicele, volumele, facind elogiul comunismului, al
sovietismului; sa fie interzise statuile, efigiile, portretele, biografiile, "operele" unor personaje ca:

Lenin, Stalin, Trotski, Mao, Castro, Che Guevara,
Pauker, Chisinevski, Roller, Rautu, Nicolski, Perahim,
Socor, Tertulian, Crohmalniceanu, Nina Cassian, Norman
Manea, Voicu, Chiva, Volovici, Ed. Reichman, Lilly
Marcou.;

- sa nu mai fie tolerate discursurile, interventiile
in presa, ale reprezentantilor Industriei Holocaustului, purtatori de minciuni si de calomnii;

- sa fie expulzati de pe sol romanesc acei evrei si
acei unguri care intretin adevarul etnic al lor, potrivit caruia doar "romanii fascisti" au asasinat
evrei, in schimb (!) evreii si ungurii nu s-au atins
de un fir de par de pe capul romanilor, nici in timpul
ocupatiei Transilvaniei de Nord, nici dupa sovietizarea intregei Romanii, cand ei au colonizat
"aparatul de stat si de partid" - cu precadere blestemata Securitate.

"Neg unicitatea genocidului

ale carui victime au fost evrei"

Inapoi la A. Oisteanu: paraciosul de serviciu se arata
nemultumit ca "teoria" mea din Saptamana Rosie este
"atat de aberanta incat nici macar nu este pedepsita
de lege"- va fi regretind simpaticul etnolog ca nu
sunt dat pe mana (fie si postuma.) a lui Nicolsky.

De mirare aceasta "atitudine impaciuitorista", pentru
a folosi un tic verbal-mental introdus de unchiul sau,
sinistrul Leonte Rautu si de tatal sau, Misa Oigenstein, director al uzinei producatoare de capete
patrate imeni "Stefan Gheorghiu". De mirare, pentru ca
tovarasii sai de lupta-dreapta nu s-au sfiit sa ma
acuze de "antisemitism".

Primul a fost turnatorul atitrat la Universitatea Bucuresti in timpul Revolutiei Maghiare din 1956,
numitul Edgar Reichman, emigrat in 1958 in Israel,

prelins apoi in Franta, unde a trudit in slujba Securitatii, in general, in special in a lui Eugen Barbu - ca "agent literar". El a fost primul care, in
1986 m-a etichetat, intr-o cronica: "antisemit", fiindca in cartea Din calidor povesteam cum tata
fusese arestat (in ianuarie 1941) si de un enkavedist
evreu;

Al doilea - cronologic - a fost traducatorul si prietenul meu Alain Paruit: el m-a deconspirat (sic)
in revista Esprit pentru texte "antisemite" ("textele"
fiind volumul Arta refugii, tradus de el, antisemitismul constind in faptul ca scrisesem: in
1949 un securist. ungur de la Medias pe nume Paszty
i-a anchetat pe mama si pe tata in ungureste - daca nu
stia romaneste.; despre el mama spunea ca nu avea
nevoie sa cunoasca limba romana, batea-foarte-bine-si-fara-cuvinte);

Al treilea a fost R. Ioanid. El a dat semnalul de atac

general-concentrat. La el au participat nu doar evrei:
Shafir, Oisteanu, A. Cornea, Al. Florian, Chiva, ci si
goi-ii: G. Andreescu, Vasile Garnet, Vitalie Ciobanu,
Dan Pavel, M.D. Gheorghiu, Laszlo, Pecican.

Am constatat: textele mele - pe care nici unul dintre
atacatori-etichetatori nu le-a citit (insa au auzit ei
de undeva ca autorul lor nu poate fi "incadrat" in
categoria "antisemit cinstit") - ii deranjeaza faptul
ca nu neg Holocaustul (chiar daca un contorsionist ca
Shafir a gasit ca as fi "trivial negationist"), in
schimb neg unicitatea genocidului a carui victime au
fost evrei, amintind si de tragedia armenilor, a
cambodgienilor, a ucrainenilor, a "moldovenilor" - in
cazul ultimelor doua comunitati aratind cu degetul
spre komisarii evrei de tipul scriitorului adulat de
distractivul nostru Cosash': Isaac Babel.

Inversunarea lor impotriva-mi se datoreaza mai cu
seama faptului ca in demersul meu incerc sa explic.
ceea ce, pentru evrei trebuie sa ramana in veci neexplicat si neexplicabil - anume:

a. cronologic, evreii i-au atacat primii pe romani, in
Saptamana Rosie (28 iunie-3 iulie 1940); dupa un an
(incepind din 27 iunie 1941), romanii s-au razbunat si
pe evrei - deci nu din "antisemitism traditional romanesc";

b. victime ale nazismului german si horthysmului-szalosismului maghiar evreii au practicat
pe scara larga, in Romania, razbunarea deviata,
constind in a-i acuza – si tortura - pe romani (mai cu
seama pe cei din Ardealul de Nord, intre 1940-1945
ocupati de unguri) pentru ca. ii trimisesera la Auschwitz - campion al istoriei astfel traficate si al
statisticelor falsificate fiind Elie Wiesel, tatal "spiritual" al holocaustologilor.

In aceasta modesta actiune de rostire a adevarului si
numai a adevarului am fost lasat singur in fata haitei-de-vanatori-de-antisemiti. Cu exceptia-exceptionala a istoricului Mircea Stanescu
(alt "sinucigas"), nu am remarcat vreo luare de pozitie, publica - nu intru apararea mea (am dovedit:
stiu sa ma apar singur), ci intru apararea adevarului
istoric privind intreaga noastra comunitate romaneasca.

Evreii din echipa lui Wiesel ma acuza de "antisemitism". De ce nu ma vor fi acuzat si de "antiromanism"? - doar mai ales pe romanii mei ii
criticasem-acuzasem de o mie de pacate?

Din acest motiv sa nu se manifeste, acum, "romanii
mei"?

Sa invatam de la evrei?

Sa invatam de la evrei!

Sa nu invatam de la evrei minciuna-etnica.

Paris, 6 februarie 2005 – saizeci de ani de la Ialta

(n.red. – Titlul si intertitlurile apartin redactiei)
Sursa:
http://www.ziua.ro/display.php?id=5039&data=2005-02-24